

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 660/2014
z dnia 15 maja 2014 r.
zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ określa wymogi dotyczące przemieszczania odpadów na terytorium Unii oraz pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi. Jednakże w zakresie egzekwowania przepisów oraz inspekcji prowadzonych przez organy zajmujące się inspekcjami w państwach członkowskich wykryto rozbieżności i luki.
- (2) Odpowiednie planowanie inspekcji przemieszczania odpadów jest konieczne w celu ustalenia zasobów wymaganych do przeprowadzania inspekcji oraz skutecznego zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu. Przepisy dotyczące egzekwowania przepisów oraz inspekcji ustanowione w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 należy zatem wzmocnić w celu zapewnienia regularnego i spójnego planowania takich inspekcji. Do celów inspekcji prowadzonych zgodnie z tymi przepisami, należy ustanawiać plany inspekcji. Plany inspekcji powinny być oparte na ocenie ryzyka i powinny zawierać pewną liczbę kluczowych elementów, a mianowicie: cele, priorytety, obszar geograficzny objęty planem, informacje na temat planowanych inspekcji, zadania przydzielone organom zajmującym się inspekcjami, ustalenia dotyczące współpracy między tymi organami zajmującymi się inspekcjami w państwie członkowskim, w innych państwach członkowskich, a także, w stosownych przypadkach, współpracy między tymi organami w państwach członkowskich i w państwach trzecich, oraz informacje na temat szkoleń inspektorów, a także na temat zasobów ludzkich, finansowych i innych zasobów do celów realizacji danego planu inspekcji.
- (3) Plany inspekcji mogą być sporządzane osobno albo jako wyraźnie określona część innych planów.
- (4) Plany inspekcji są objęte dyrektywą 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾, dlatego przepisy tej dyrektywy – w tym w stosownych przypadkach wyjątki zawarte w jej art. 4 – mają zastosowanie do takich planów.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

- (5) Wynik inspekcji oraz podjęte środki, włączając w to wszelkie nałożone sankcje, powinny być podawane do wiadomości publicznej, w tym elektronicznie przez internet.
- (6) W Unii istnieją rozbieżne przepisy w odniesieniu do uprawnień i możliwości organów zajmujących się inspekcjami w państwach członkowskich w zakresie wymagania dowodów zapewnienia legalności przesyłek. Dowody te mogą dotyczyć między innymi kwestii, czy substancja lub przedmiot jest „odpadem” w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, lub kwestii, czy odpady zostały prawidłowo zaklasyfikowane oraz czy odpady zostaną przemieszczone do instalacji zarządzanej w sposób bezpieczny dla środowiska zgodnie z art. 49 tego rozporządzenia. Art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 powinien zatem przewidywać możliwość wymagania takich dowodów przez organy zajmujące się inspekcjami w państwach członkowskich. Takie dowody mogą być wymagane na podstawie ogólnych przepisów lub w indywidualnych przypadkach. W przypadku gdy takie dowody nie zostaną udostępnione lub gdy zostaną uznane za niewystarczające, należy przewóz danej substancji lub danego przedmiotu lub dane przemieszczenie odpadów uznać za przemieszczenie nielegalne i postępować z nim zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006.
- (7) Nielegalnie przemieszczane odpady pochodzą często z niekontrolowanego zbierania, sortowania i przechowywania. Przeprowadzanie inspekcji przemieszczenia odpadów w sposób systematyczny powinno zatem przyczynić się do wskazania tych niekontrolowanych działań i zajęcia się nimi, wspierając w ten sposób wykonywanie rozporządzenia (WE) nr 1013/2006.
- (8) Aby zapewnić państwom członkowskim wystarczający czas na przygotowanie się do stosowania środków wymaganych na mocy art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, zmienionego niniejszym rozporządzeniem, pierwsze plany inspekcji powinny zostać przyjęte do dnia 1 stycznia 2017 r.
- (9) Na skutek wejścia w życie traktatu z Lizbony uprawnienia powierzone Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 należy dostosować do art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (10) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany niektórych elementów innych niż istotne rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (11) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1013/2006,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„7a) »ponowne użycie« jest zdefiniowane w art. 3 pkt 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (*);

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

35a) »inspekcja« oznacza działania podejmowane przez zaangażowane organy w celu upewnienia się, czy dana instalacja, przedsiębiorstwo, pośrednik, sprzedawca, przemieszczanie odpadów lub związany z nimi odzysk lub unieszkodliwianie spełniają stosowne wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).;

2) art. 26 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Za porozumieniem zainteresowanych właściwych organów i zgłaszającego przekazywanie oraz wymiana informacji i dokumentów wymienionych w ust. 1 może następować w drodze elektronicznej wymiany danych opatrzonych podpisem elektronicznym lub elektronicznie uwierzytelnionych, zgodnie z dyrektywą 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*) lub przy użyciu porównywalnego systemu elektronicznego uwierzytelniania, zapewniającego taki sam poziom bezpieczeństwa.

Z myślą o ułatwieniu wykonywania akapitu pierwszego Komisja, gdy jest to wykonalne, przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wymogi techniczne i organizacyjne dotyczące praktycznego wdrożenia elektronicznej wymiany danych w celu przekazywania dokumentów i informacji. Komisja uwzględnia wszelkie odpowiednie standardy międzynarodowe i zapewnia, aby wymogi te były zgodne z dyrektywą 1999/93/WE, lub zapewnia przynajmniej ten sam poziom bezpieczeństwa co poziom określony w tej dyrektywie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59a ust. 2.

(*) Dyrektywa 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12).;

3) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie przewidują, w drodze środków wykonawczych do niniejszego rozporządzenia, między innymi inspekcje instalacji, przedsiębiorstw, pośredników i sprzedawców zgodnie z art. 34 dyrektywy 2008/98/WE oraz inspekcje przemieszczania odpadów i związanego z nim odzysku lub unieszkodliwiania.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Do dnia 1 stycznia 2017 r. państwa członkowskie zapewnią, aby w odniesieniu do ich całego terytorium geograficznego ustanowiony został jeden lub większa liczba planów – osobno albo jako wyraźnie określona część innych planów – inspekcji przeprowadzanych na mocy ust. 2 („plan inspekcji”). Plany inspekcji oparte są na ocenie ryzyka obejmującej konkretne strumienie odpadów i źródła nielegalnych przemieszczeń oraz analizującej, jeżeli są dostępne i w razie konieczności, dane wywiadowcze, takie jak dane na temat dochodzeń prowadzonych przez policję i organy celne, a także analizy działalności przestępczej. Ta ocena ryzyka służy między innymi określeniu minimalnej liczby wymaganych inspekcji, w tym kontroli bezpośrednich, instalacji, przedsiębiorstw, pośredników, sprzedawców i przemieszczania odpadów lub związanego z nimi odzysku lub unieszkodliwiania. Plan inspekcji zawiera następujące elementy:

a) cele i priorytety inspekcji, w tym opis, jak te priorytety zostały ustalone;

b) obszar geograficzny objęty tym planem inspekcji;

c) informacje na temat planowanych inspekcji, w tym na temat kontroli bezpośrednich;

- d) zadania przydzielone każdemu organowi zajmującemu się inspekcjami;
- e) ustalenia dotyczące współpracy między organami zajmującymi się inspekcjami;
- f) informacje dotyczące szkoleń inspektorów w zakresie kwestii związanych z inspekcjami; oraz
- g) informacje dotyczące zasobów ludzkich, finansowych i innych zasobów do celów realizacji tego planu inspekcji.

Plan inspekcji jest poddawany przeglądowi co najmniej raz na trzy lata oraz, w stosownych przypadkach, aktualizowany. Podczas tego przeglądu przeprowadza się ocenę stopnia realizacji celów i innych elementów tego planu inspekcji.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Inspekcje przemieszczeń mogą odbywać się w szczególności:

- a) w miejscu pochodzenia, z udziałem wytwórcy, posiadacza lub zgłaszającego;
- b) w miejscu przeznaczenia, w tym przejściowego i ostatecznego odzysku lub unieszkodliwiania, z udziałem odbiorcy lub prowadzącego instalację;
- c) na granicach Unii; lub
- d) podczas przemieszczania przez terytorium Unii.”;

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Inspekcje przemieszczeń obejmują sprawdzanie dokumentów, potwierdzenie tożsamości oraz, w stosownych przypadkach, kontrolę bezpośrednią odpadów.”;

- e) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4a. Aby ustalić, czy substancja lub przedmiot przemieszczane transportem drogowym, kolejowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym nie są odpadem, organy zajmujące się inspekcjami mogą, bez uszczerbku dla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE (*), wymagać od osoby fizycznej lub prawnej, w której posiadaniu znajduje się dana substancja lub dany przedmiot lub która organizuje ich przewóz, aby przedstawiła dokumenty stanowiące dowód:

- a) pochodzenia i miejsca przeznaczenia danej substancji lub danego przedmiotu; oraz
- b) że nie są one odpadem, w tym, w stosownych przypadkach, wykazanie funkcjonalności.

Na użytek akapitu pierwszego zapewnia się również ochronę danej substancji lub danego przedmiotu przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i wyładunku, na przykład poprzez odpowiednie opakowanie i właściwe składowanie.

4b. Organy zajmujące się inspekcjami mogą stwierdzić, że dana substancja lub dany przedmiot jest odpadem w przypadku gdy:

- dowody, o których mowa w ust. 4a, lub które są wymagane na mocy innego unijnego prawodawstwa w celu ustalenia, że substancja lub przedmiot nie jest odpadem, nie zostały im przedłożone w terminie określonym przez te organy, lub
- organy te uznają, że dowody i informacje, które są im dostępne są niewystarczające do rozstrzygnięcia kwestii, lub uznają, że zapewniana ochrona przed uszkodzeniem, o której mowa w ust. 4a akapit drugi, jest niewystarczająca.

W takich okolicznościach przewóz danej substancji lub danego przedmiotu lub dane przemieszczanie odpadów uznaje się za przemieszczanie nielegalne. W konsekwencji postępuje się z nim zgodnie z art. 24 i 25, a organy zajmujące się inspekcjami niezwłocznie odpowiednio informują właściwy organ państwa, w którym odbyła się dana inspekcja.

4c. W celu ustalenia, czy dane przemieszczenie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, organy zajmujące się inspekcjami mogą wymagać od zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczenie, posiadacza, przewoźnika, odbiorcy i instalacji odbierającej odpady, aby w terminie określonym przez te organy przekazali im odpowiednie dokumenty stanowiące dowód.

W celu ustalenia w szczególności, czy przemieszczane odpady, objęte wymogiem przekazywania ogólnych informacji określonym w art. 18, są przeznaczone do odzysku zgodnie z art. 49, organy zajmujące się inspekcjami mogą wymagać od osoby, która organizuje przemieszczenie, aby przedłożyła stosowne dokumenty stanowiące dowód, przekazane przez instalację przejściowego i ostatecznego odzysku oraz, w razie konieczności, zatwierdzone przez właściwy organ w miejscu przeznaczenia.

4d. W przypadku gdy dowody, o których mowa w ust. 4c, nie zostały przekazane organom zajmującym się inspekcjami w terminie określonym przez te organy lub gdy uznają one, że dowody i informacje, które są im dostępne są niewystarczające do rozstrzygnięcia kwestii, dane przemieszczanie uznaje się za przemieszczanie nielegalne. W konsekwencji z przemieszczeniem tym postępuje się zgodnie z art. 24 i 25, a organy zajmujące się inspekcjami niezwłocznie odpowiednio informują właściwy organ państwa, w którym odbyła się dana inspekcja.

4e. Do dnia 18 lipca 2015 r. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych wstępną tabelę korelacji między kodami Nomenklatury scalonej, określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 (**), a pozycjami dotyczącymi odpadów wymienionych w załącznikach III, IIIA, IIIB, IV, IVA i V do niniejszego rozporządzenia. Komisja stale aktualizuje tę tabelę korelacji, aby uwzględnić zmiany w tej nomenklaturze i w tych pozycjach wymienionych w tych załącznikach, a także aby włączyć wszelkie nowe kody nomenklatury Systemu Zharmonizowanego, które są związane z odpadami, przyjęte przez Światową Organizację Celną.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59a ust. 2.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

(**) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).;

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie współpracują, na poziomie bilateralnym lub multilateralnym, z innymi państwami członkowskimi w celu ułatwienia zapobiegania nielegalnym przemieszczeniom i ich wykrywania. Wymieniają się odpowiednimi informacjami na temat przemieszczania odpadów, strumieni odpadów, na temat podmiotów i instalacji oraz dzielą się doświadczeniami i wiedzą na temat środków egzekwowania przepisów, w tym oceną ryzyka przeprowadzoną na mocy ust. 2a niniejszego artykułu, w ramach ustanowionych struktur, w szczególności za pośrednictwem sieci korespondentów wyznaczonych zgodnie z art. 54.”;

4) art. 51 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przed końcem każdego roku kalendarzowego państwa członkowskie sporządzają również sprawozdanie za poprzedni rok, oparte na dodatkowym kwestionariuszu sprawozdawczym zawartym w załączniku IX, oraz przesyłają je Komisji. W ciągu miesiąca od przekazania tego sprawozdania Komisji państwa członkowskie podają również do wiadomości publicznej, w tym elektronicznie przez internet, część tego sprawozdania, która odnosi się do art. 24 i art. 50 ust. 1, 2 i 2a, w tym załącznika IX tabela 5, wraz z wszelkimi wyjaśnieniami, jakie państwa członkowskie uznają za stosowne. Komisja tworzy listę podanych przez państwa członkowskie hiperlinków, o których mowa w części załącznika IX dotyczącej art. 50 ust. 2 i 2a, i udostępnia ją publicznie na swojej stronie internetowej.”;

5) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58

Zmiana załączników

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 58a w celu zmiany następujących elementów:

- a) załączników IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI i VII – w celu uwzględnienia zmian uzgodnionych na podstawie konwencji bazylejskiej i decyzji OECD;
- b) załącznika V – w celu uwzględnienia uzgodnionych zmian w wykazie odpadów przyjętym zgodnie z art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
- c) załącznika VIII – w celu uwzględnienia decyzji podjętych na podstawie odpowiednich konwencji i umów międzynarodowych.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 58a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 58, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 17 lipca 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 58, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 58 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

7) skreśla się art. 59;

8) art. 59a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 59a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

9) w art. 60 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja, uwzględniając między innymi sprawozdania sporządzone zgodnie z art. 51, przeprowadzi przegląd niniejszego rozporządzenia i przedstawi sprawozdanie dotyczące jego wyników Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wnioskiem ustawodawczym, w stosownych przypadkach. W przeglądzie tym Komisja rozważy, w szczególności, skuteczność art. 50 ust. 2a w zwalczaniu nielegalnych przemieszczeń przy uwzględnieniu aspektów środowiskowych, społecznych i gospodarczych.”;

10) w załączniku IX wprowadza się następujące zmiany:

a) część odnosząca się do art. 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Informacje podsumowujące na temat wyników inspekcji przeprowadzonych na mocy art. 50 ust. 2, w tym:

— liczba inspekcji, w tym kontroli bezpośrednich, instalacji, przedsiębiorstw, pośredników i sprzedawców w odniesieniu do przemieszczania odpadów:

— liczba inspekcji przemieszczeń odpadów, w tym kontroli bezpośrednich:

— liczba domniemanych naruszeń dotyczących instalacji, przedsiębiorstw, pośredników i sprzedawców w odniesieniu do przemieszczania odpadów:

— liczba domniemanych nielegalnych przemieszczeń stwierdzonych podczas tych inspekcji:

Uwagi dodatkowe:”;

b) dodaje się część odnoszącą się do art. 50 ust. 2a w brzmieniu:

„Artykuł 50 ust. 2a

Informacje na temat planu(-ów) inspekcji

Liczba planów inspekcji dla całego terytorium geograficznego:

Data przyjęcia i okres objęty planem(-ami) inspekcji:

Data ostatniego przeglądu planu(-ów) inspekcji:

Organy zajmujące się inspekcjami oraz współpraca tych organów:

Proszę wskazać osoby lub podmioty, którym można zgłosić problemy lub nieprawidłowości.”;

c) dodaje się część odnoszącą się do art. 50 ust. 2 i 2a w brzmieniu:

„Link wskazujący, gdzie można elektronicznie uzyskać dostęp do informacji publicznie udostępnionych przez internet przez państwa członkowskie zgodnie z art. 51 ust. 2.”;

11) w załączniku IX w tabeli 5 tytuł ostatniej kolumny otrzymuje brzmienie:

„Przyjęte środki, w tym wszelkie nałożone sankcje”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niezależnie od akapitu drugiego, art. 1 pkt 4 stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący
